

Verrassend veelzijdig!

Aan de Spaanse oostkust zijn verschillende gezellige steden te vinden. Barcelona is uiteraard de bekendste, maar Valencia is zeker ook de moeite waard. Na Madrid en Barcelona is Valencia zelfs de derde stad van Spanje. Hier zorgt de zon voor een gezellige en relaxte sfeer. En wanneer je genoeg cultuur hebt gesnoven, leg dan je badlaken neer op het brede, witte strand en neem een frisse duik in de Middellandse Zee.

1.

2.

Geloof het of niet maar we fietsen toch echt midden tussen gigantische rijstvelden, weliswaar kaal maar toch. En dat op zo'n tien kilometer van Valencia! Het is begin april en het duurt helaas nog een aantal weken voordat de rijst wordt uitgezaaid en de velden onder water komen te staan. De Moren brachten het plantje én de kunst van het verbouwen en irrigeren mee uit Noord-Afrika. Het Spaanse woord 'arroz' komt dan ook van het Arabische arruzz. In Spanje teelt men meestal Japanse rijst die veel vocht op neemt en dus heel geschikt is voor het maken van een lekkere paella. Pas in september kan men de rijst oogsten die, na het drogen en pellen van de korrels tussen molenste-

nen glanzend wit wordt gepolijst. De arroz bomba uit Albufera wordt als een echte delicatessa beschouwd. Ondanks dat we geen rijst zien, willen we wel graag proeven. Waar kan dit beter dan in het dorpje El Palmar, gelegen tussen de rijstvelden en de bakermat van de paella. Je bent trouwens snel door het dorpje gewandeld. Het is niet bijzonder historisch buiten één traditioneel wit huis (barraca) dat vroeger de streek typeerde. Honger hoeft je hier niet te lijden want je struikelt over de restaurants waar vanzelfsprekend paella bovenaan iedere menukaart prijkt. Wij strijken neer op een lommerrijk terras om even later te smullen van een overheerlijke paella Valenciana (met vlees en groente). Mmm... wat een genot!

BOOTJE VAREN EN FIETSEN

Voldaan pakken we onze fietsen, want de rijstvelden maken deel uit van het natuurpark Albufera dat een van de waardevolste watergebieden van Spanje is. Hier vind je het grootste zoetwatermeer van Spanje waarin tal van bootjes langs de waterkant liggen om je te verleiden tot een tochtje. Het is een belangrijke leefomgeving en broedplaats voor watervogels. Ter bescherming van de flora en fauna is het park sedert 1986 een beschermd natuurpark van 21.000 hectare. Eigenlijk bestaat het park uit vier gedeeltes, de kuststrook met duinen, rijstvelden (grootste gedeelte van het park), het meer en een bebost heuvellandschap aan de randen van het gebied. We ontdekken al fietsend een grote

1. Blikvanger van Valencia, Ciudad de las Artes y las Ciencias
2. Bomba rijst en specerijen, nu nog een paella pan!

3.

4.

5.

Wel prettig dat veel bezienswaardigheden dicht bij elkaar liggen, het is hier volop genieten van culturele juweeltjes.

diversiteit aan planten, bomen en bloemen kortom, de natuur in haar puurste vorm. Af en toe stallen we onze fietsen even om bij een uitkijkhut de watervogels van dichtbij te spotten. Tja, dan wordt het tijd om ons stekje op camping Valencia in El Saler weer op te zoeken. Nog even genieten van de late middagzon op ons eigen campingterras is tenslotte ook niet verkeerd.

ZON, PAELLA EN SINAASAPPELS ZIJN DE ICONEN, MAAR ER IS VEEL MEER!

Wat is het toch fijn om 's morgens door de zon gewekt te worden. Zelfs de strak blauwe luchten vinden we al bijna gewoon. We nemen rustig de tijd om Valencia te ontdekken. Met in totaal zo'n tachtig kilometer fietspad komen onze fietsen hier goed van pas.

Tegenover de camping rijden we zo het fietspad op en de route naar Valencia van zo'n acht kilometer is afwisselend en relaxed. Het eerste gedeelte fietsen we door een prachtig duingebied vol vrolijk gele bloemen, daarna peddelen we langs het goudgele strand met zicht op grote zeeschepen. Er liggen altijd wel een paar van die reuzen te wachten om de haven binnen te varen. We verbazen ons over de mooie brede fietspaden die je zo in hartje centrum brengen. Hectische verkeerstaferelen ontbreken trouwens, we ervaren de typische ontspannen Spaanse sfeer. Wat een verademing!

TREINTJE RIJDEN

We stallen onze fietsen voor het Estación del Norte, het oudste treinstation van Valencia (1917). Wanneer je het station binnenloopt, valt je oog direct op de houten, originele loketten. Leuk weetje: een aantal jaren terug werd besloten te moderniseren dus kwamen er moderne, glazen loketten op een andere plek in het station. Helaas, de Valencianen vonden deze moderne touch toch iets te veel van het goede en je raadt het al, de authentieke loketten werden in ere hersteld! Weg met de moderne loketten. Opvallend is het vele keramiek in de hal. Deze trencadis (mozaïekstijl) versieren onder andere pilaren en delen van het plafond. Plezant zoekplaatje: in allerlei talen staat 'goede reis' in

8.

mozaïek geschreven. Bijzonder is de wachtruimte voor de rijke Valencianen uit de twintigste eeuw, nu ingericht als expositieruimte. Wanden bedekt met mozaïek verbeelden de Valencianse landbouw. Trouwens, de buitenkant van het treinstation mag er ook wezen, fraai versierd met sinaasappels en oranjebloesem. De neergestreeken arend bovenop het gebouw symboliseert de snelheid.

SMIKKELEN EN SMULLEN

We steken de straat over en belanden op het Plaza Ayuntamiento, geen pittoresk plein overigens. Wel staan er twee indrukwekkende gebouwen waar je beslist even een kijkje in moet nemen. Allereerst het gemeentehuis (1934) van Valencia, via een grote marmeren trap beland je boven in het gemeentelijk museum.

Het postkantoor er tegenover is zowel binnen als buiten een plaatje. Hier sta je met plezier in de rij voor een paar postzegels! Wel prettig dat veel bezienswaardigheden dicht bij elkaar liggen, het is hier volop genieten van culturele juweeltjes. Onderweg naar de voor Spanjaarden zo vertrouwde overdekte markt, belanden we eerst in 'La Lonja' (1533). Deze zijdebeurs is een voorbeeld van het rijke Valencia uit de vijftiende en zestiende eeuw. Tuur hier vooral goed naar boven, dan zie je allerlei grappige beelden. De binnenkant

van La Lonja is eigenlijk één grote ruimte met een schitterende binnentuin. La Lonja staat sinds 1996 op de Unesco Werelderfgoedlijst. Dan de markt, Mercado Central (1928), dit is een prachtig plateau en een van de meest bezochte bezienswaardigheden van de stad. Het gebouw bestaat uit ijzer, glas en keramiek. Het hoogste punt is 30 meter en als je goed kijkt, zie je op het dak een groene papegaai. De markt biedt plek aan maar liefst 959 kraampjes en hier proef en zie je een keur aan typisch Spaanse lekkernijen. Wij besluiten ons stadsbezoek in een knusse bar waar we genieten van een 'vino tinto' en overheerlijke tapas, saludos!

SFEERVOLLE STADSTUIN

Vandaag is het zondag en dan zoeken veel Valencianse families het park op. De zon staat fel aan de hemel en het is heerlijk buiten, daarom besluiten ook wij het park in te gaan. De geur van kruiden en bloemen komt ons tegemoet en de zon brandt op onze gezichten. Er zijn veel hardlopers die zich niet druk lijken te maken over deze warmte. Hele families zijn aan de wandel, kinderen die proberen de fietskunst onder de knie te krijgen, verliefde stelletjes in het gras, kortom, gezelligheid troef in deze gigantische stadstuin. Her en der staan terrassen uitnodigend klaar om even neer

► twee door locals aanbevolen tapas bars, Las Cuevas, Plaza Cisneros 2 en tapas bar Orio, Carrer de Sant Vicent Màrtir 23.

te strijken, genietend van koffie en het gemoedelijke sfeertje. Zelfs diverse sportwedstrijden vinden hier plaats en wij schuiven aan op de tribune tussen enthousiaste supporters bij een rugbywedstrijd. De opzweepende muziek maakt ook ons fanatiek! Wat een geluk voor de Valencianen om zo'n heerlijk park te bezitten! Ruim 60 jaar geleden was dit nog de bedding van de rivier de Turia. Het water uit de Turia is noodzakelijk en geliefd, maar zorgde door hoogwater en overstromingen vaak voor overlast in de stad. Dankzij een omleiding van de rivier de Turia kan hoogwater hier nooit meer voor overstromingen zorgen.

We fietsen verder door het park richting de Ciudad de las Artes y las Ciencias, een project van architect Santiago Calatrava. Tussen de bomen doemt het boogvormige gebouw op als een gigantische Ufo. Eenmaal over de laatste heuvel heen zien we ineens de enorme waterpartijen en de spierwitte gebouwen afsteken tegen de blauwe lucht. Wow, dit is echt gaaf!

3. Grappige beelden sieren de gevel van de zijdebeurs
4. El Palmar, moeilijk kiezen met zoveel restaurants
5. Veel fraaie gebouwen sieren het centrum van Valencia
6. Natuurpark Albufera, fietsen tussen de rijstvelden
7. Estación del Norte
8. Pracht en praal in het gemeentehuis

9.

9. Spaanse lekkernijen in de overdekte markt

10. Boottochtje maken over het grootste zoetwatermeer van Spanje

Het operagebouw is het paradepaardje van de architect. Dit vijfenzeventig meter hoge gebouw telt vier zalen voor o.a. concerten en theatervoorstellingen. In het wetenschapsmuseum mogen kinderen zelf experimenten uitvoeren en het Oceanogràfic is zelfs het grootste aquarium van Europa.

RELIGIE EN VOETBAL

Rondom de camping in El Saler is het trouwens ook prima vertoeven met op zo'n tweehonderd meter afstand enkele goede restaurants en gezellige terrassen. Tegenover de camping wandel je direct het schitterende duingebied in en liggen brede zandstranden uitnodigend klaar voor een zonnebad. Maar als ware fietsliefhebbers gaan we er toch nog een keer op uit, nu is niet het stadscentrum ons doel maar fietsen we noordelijker. Dankzij de goede fiets-

kaart van het toerist info bureau vinden we ons doel makkelijk: het San Miguel de los Reyes klooster aan de Avinguda de la Constitució. Dit typische monument met een Renaissance stijl uit de zestiende eeuw heeft meer functies gehad dan dat van een klooster. Eind 1800 deed het dienst als bejaardentehuis en tijdens het Franco regime was het een geveesde gevangenis. Na langdurige restauratie doet het klooster nu dienst als Valenciaanse bibliotheek. Het klooster heeft twee kloostergangen die enkel versierd zijn met ingebouwde pilaren en bovenaan een balustrade. Het ontwerp van het klooster bestond uit een Koninklijk pantheon, een klooster, een universiteit en een kerk. Door verschillende gebeurtenissen (zoals oorlogen) zijn delen vernietigd. Het klooster is dagelijks (gratis) te bezoeken. Beslist de moeite

waard! We vervolgen ons fietstochtje richting centrum en ontwaren even later zowaar de contouren van het Estadio Mestalla aan de Av. de Suècia, het thuisstadion van Valencia CF. Als ware voetballiefhebbers moeten we daar zeker even een kijkje nemen. Wat een bijzondere ligging, warempel midden in een woonwijk. Het dateert uit 1923 en bezit nu een capaciteit van 52.469 plaatsen. Spectaculair zijn de steile tribunes. Rondleidingen vinden hier dagelijks plaats, gewoon aanmelden bij de kassa.

Tja, met een beetje weemoed, nemen we vervolgens afscheid van Valencia. Een heerlijke stad vol prachtige palmbomen waarin je ronddwaalt door smalle steegjes met statige huizen en schattige balkonnetjes. Bovenal een stad waar niemand haast lijkt te hebben.

Camping Valencia el Saler

Carrera del Riu 552

46012 / El Saler/Valencia

GPS: 39°23'16" - N 0°19'55" W

Eenvoudige camping op acht km. van Valencia die het hele jaar open is. Keurige, schone douche- en toiletvoorzieningen, klein zwembad ('s zomers) en gratis wifi. Bar/restaurant aanwezig, heeft 's morgens ook vers brood. Tweehonderd meter afstand van breed zandstrand en mooi duingebied. Supermarkt en restaurants in El Saler op tweehonderd meter. Bushalte voor de camping. Buiten seizoen korting met ACSI pas.

10.